

POSTANOWIENIE

28 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Pawłyszcz

na posiedzeniu niejawnym 28 października 2025 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa T. sp. z o.o. w W.

przeciwko L. S.A. w W.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej L. S.A. w W.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 10 sierpnia 2023 r., VII AGa 999/22,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. zasądza od L. S.A. w W. na rzecz T. sp. z o.o. w W. 5400
(pięć tysięcy czterysta) zł kosztów postępowania kasacyjnego.**

(G.G.)

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 16 marca 2022 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił powództwo wynajmującego przeciwko najemcy o odszkodowanie za utratę przedmiotu najmu (samochodu).

Wyrokiem zaskarżonym skargą kasacyjną Sąd Apelacyjny w Warszawie zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji i zasądził od najemcy na rzecz wynajmującego 211 200 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 18 lutego 2019 r.

Sąd Apelacyjny ustalił, że samochód będącego przedmiotem najmu używała żona prezesa najemcy. Samochód ten został skradziony 17 lutego 2016 r.

Żona prezesa niezwłocznie zgłosiła kradzież na Policji i oświadczyła przy tym, że dowód rejestracyjny i polisa ubezpieczeniowa zostały przez nią utracone i nie jest w stanie wskazać miejsca i czasu ich utracenia. Następnie, 23 lutego 2016 r., żona prezesa najemcy za pośrednictwem wynajmującego zgłosiła kradzież ubezpieczycielowi. Jednak ubezpieczyciel 14 maja 2017 r. odmówił wypłaty odszkodowania powołując się na postanowienia umowy, w myśl których w przypadku kradzieży pojazdu ubezpieczony zobowiązany jest przekazać ubezpieczycielowi dowód rejestracyjny pojazdu, chyba że pojazd został utracony na skutek rozboju, kradzieży rozbójniczej lub wymuszenia rozbójniczego.

Sąd drugiej instancji uznał, że nie można żądać od wynajmującego, aby wyczerpał wszelkie dostępne środki dochodzenia roszczenia od zakładu ubezpieczeń, w tym uzyskał wyrok oddalający powództwo przeciwko ubezpieczycielowi. Sąd Apelacyjny oddalił zarzut przedawnienia podniesiony przez najemcę. Sąd ten wskazał, że stanowiska w sprawie upływu terminu przedawnienia w niedzielą są rozbieżne zarówno w orzecznictwie, jak i judykaturze. Ponieważ wynajmujący złożył pozew w poniedziałek 18 lutego 2019 r., a zatem zaledwie jeden dzień po upływie terminu przedawnienia (przy założeniu, że upłynął on w niedzielę), podniesienie zarzutu przedawnienia przez najemcę zostało uznane za sprzeczne z art. 5 k.c.

Najemca wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na wystąpienie w niniejszej sprawie istotnego zagadnienia prawnego: czy rozbieżności w piśmiennictwie lub orzecznictwie dotyczące stosowania art. 115 k.c. do terminu przedawnienia, mogą stanowić uzasadnienie dla zastosowania przez sąd art. 5 k.c. w odniesieniu do zarzutu przedawnienia podniesionego przez dłużnika w sporze między przedsiębiorcami.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie nie występuje zagadnienie prawne podniesione przez skarżącego, ponieważ w sprawie nie ma podstaw do stosowania art. 115 k.c., a tym samym zbędne jest rozważanie zasadności zastosowania art. 5 k.c.

Skutkiem utraty przedmiotu najmu co do zasady jest wygaśnięcie najmu, ponieważ wynajmujący już nie jest w stanie świadczyć (art. 475 § 1 k.c.). Jednak chwilą wygaśnięcia najmu jest zawiadomienie wynajmującego o utracie rzeczy. Najem nie może wygasnąć bez wiedzy wynajmującego, iż po jego stronie powstała niemożność świadczenia. Najemca może nie zgłaszać wynajmującemu utraty przedmiotu najmu (postępując zgodnie z umową lub wbrew umowie), np. licząc na odzyskanie skradzionej rzeczy (zdarza się, że najemca podejrzewa o kradzież określone osoby i podejmuje z nimi rokowania lub zleca odzyskanie przedmiotu najmu detektywowi). Wynajmujący został zawiadomiony o kradzieży 23 lutego 2016 r. i termin przedawnienia upływał 23 lutego 2019 r., czyli 5 dni po wniesieniu pozwu.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Na podstawie art. 98 § 1 i 11 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. powodowi przysługuje od skarżącego zwrot kosztów sporządzenia odpowiedzi na skargę kasacyjną w wysokości stawki minimalnej określonej w stosowanym odpowiednio § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Min. Sprawiedl. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Powodowi nie przysługują odsetki od kosztów, ponieważ sprawa została wszczęta przed 7 listopada 2019 r., tj. wejściem w życie przepisu wprowadzającego prawo strony do odsetek od kosztów.

(G.G.)

[a.ł]